

หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาอาชีพ หมวดศิลปะและหัตถกรรม

ช่างทำไม้กวาดดอกหญ้า

DCID LIBRARY

0000007895

ศ 679.6
ม: ๐.6
ก 5468
ค. 1

ชนมัธยมศึกษาตอนต้น

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๒๗

จำนวน ๑,๕๕๐ เล่ม

หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาอาชีพ หมวดศิลปะและหัตถกรรม

ช่างทำไม้กวาดดอกหญ้า

(ศท. ๗ ๐๕๑๔)

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการและสำนักงานศึกษาธิการเขต ๔ ได้ร่วมกันจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม วิชาอาชีพ หมวดศิลปะและหัตถกรรม ช่างทำไม้กวาดดอกหญ้า ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ขึ้น กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๕

(นายบรรจง ชูสกุลชาติ)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

เลขทะเบียน	5320	2.5
เลขหมู่		
วันที่	2	พ.ย. 28

คำนำ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาอาชีพ หมวดศิลปะและหัตถกรรม ช่างทำไม้กวาดดอกหญ้า ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนี้ กรมวิชาการและสำนักงานศึกษาธิการเขต ๔ ได้ร่วมกันจัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน สำหรับรายวิชา ศห.ท ๐๕๑๔ ตามหนังสือรายวิชาอาชีพ (เพิ่มเติม) ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น โดยมอบหมายให้ครู อาจารย์ ศึกษานิเทศก์ และผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละสาขาวิชาเป็นผู้ร่างต้นฉบับ และกระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการเรียนวิชาอาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้น ทำหน้าที่ตรวจสอบพิจารณาให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขต้นฉบับและกรมวิชาการได้แต่งตั้งคณะทำงานดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ฯ เพื่อให้หนังสือดังกล่าวมีประสิทธิภาพ ใช้ประกอบการเรียนการสอนได้ผลดีตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

กรมวิชาการหวังว่า หนังสือนี้จะเป็นประโยชน์แก่ครู นักเรียน และผู้สนใจได้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณสำนักงานศึกษาธิการเขต ครู อาจารย์ ศึกษานิเทศก์ คณะกรรมการตรวจสอบการเรียน และคณะทำงานที่มีส่วนช่วยให้หนังสือนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

(นายกมล สุตประเสริฐ)

รองอธิบดี รักษาราชการแทน

อธิบดีกรมวิชาการ

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๔

วันที่ ๑๕ ต.ค. ๒๕๒๔
เลขที่ ๐๐๑.๐๔ ๐๔๘๑๕ ค. ๑
เลขเรียกหนังสือ ๖๗๙.๖ ๒:๐๖
๑ ๕๔๖๕

สารบัญ

	หน้า
ภูมิศาสตร์อาชีพ	๑
ชนิดของดอกหญ้าที่ใช้ทำไม้กวาด	๒
การเก็บเกี่ยวดอกหญ้าการตากและการเก็บรักษา	๔
เครื่องมือเครื่องใช้ สำหรับทำไม้กวาด	๔
วัสดุที่นำมาประกอบกับงาน	๖
วิธีการทำไม้กวาดดอกหญ้า	๗
วิธีการเก็บรักษาไม้กวาดดอกหญ้า	๑๐
การคิดต้นทุนและกำไร	๑๓
หนังสืออ้างอิง	๑๔

ภูมิศาสตร์อาชีพ

ไม้กวาดดอกหญ้า หมายถึงไม้กวาดที่ทำจากดอกหญ้าโดย เอาริ้วหรือก้านของดอกที่มีความอ่อน และเหนียวมามัดหรือถักรวมกันเข้า มีส่วนประกอบอื่น ๆ เช่นไม้สำหรับทำด้ามเชือกหรือหวายสำหรับผูกยึดเข้ากับด้ามเพื่อจะได้เป็นรูปตามต้องการ

การทำไม้กวาดเป็นอาชีพประเภทหนึ่งที่เก่าแก่ เพราะเมื่อมนุษย์รู้จักสร้างที่อยู่อาศัย จึงจำเป็นต้องรักษาความสะอาดควบคู่กันไปด้วย ในปัจจุบันนี้ไม้กวาดก็ยังมีชีวิตประจำวันมากขึ้น เพราะต้องใช้ทำความสะอาดในสถานที่ต่าง ๆ เช่น อาคาร บ้านเรือน โรงเรียน ฯลฯ ไม้กวาดที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายคือ ไม้กวาดดอกหญ้าเพราะมีน้ำหนักเบา จับถือได้ง่าย ใช้สะดวกและมีลักษณะแตกต่างกันบ้าง แล้วแต่วิธีการทำของแต่ละท้องถิ่น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัสดุและวัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย

ลักษณะของดอกหญ้าที่นำมาทำไม้กวาดนั้น เป็นพืชที่มีดอกเป็นริ้วหรือแขนง ก้านเล็กเป็นฝอย เช่นดอกอ้อย ดอกพง ดอกเสลา และดอกแขม โดยเฉพาะดอกเสลาและดอกแขมมีแขนงก้านที่เล็กและเหนียว มีความทนทานกว่า จึงมีผู้นิยมนำเอามาทำเป็นไม้กวาดมาก

ต้นเสลาป่า

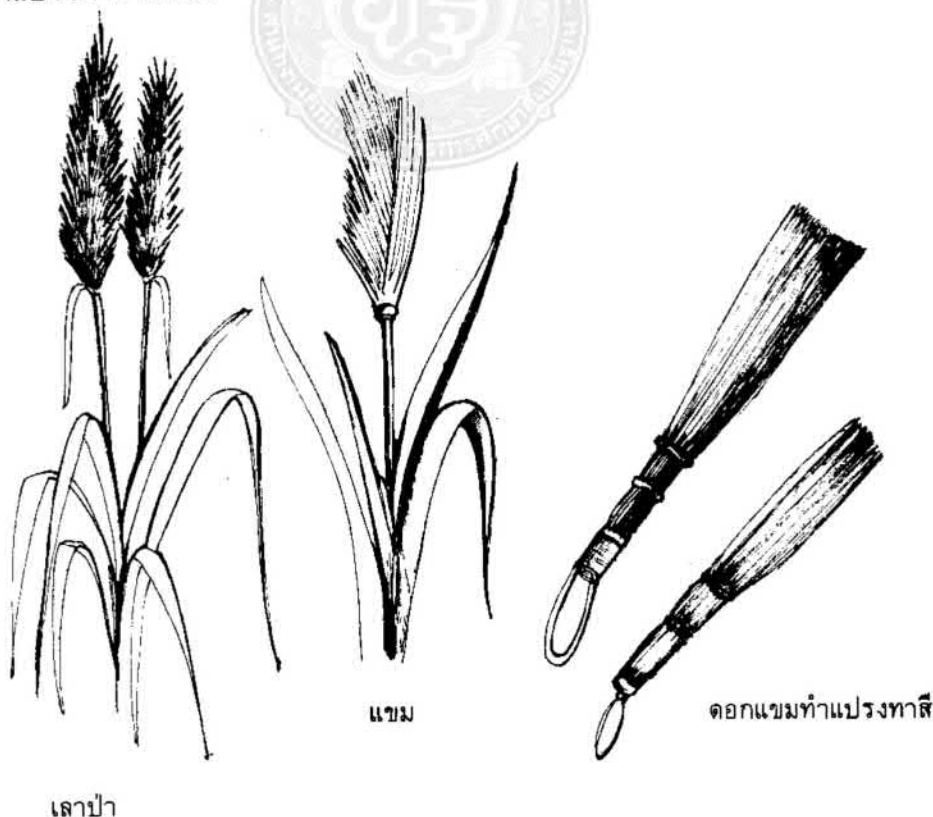
ชนิดของดอกหญ้าที่ใช้ทำไม้กวาด

ต้นเลามืออยู่ ๒ ชนิด คือ

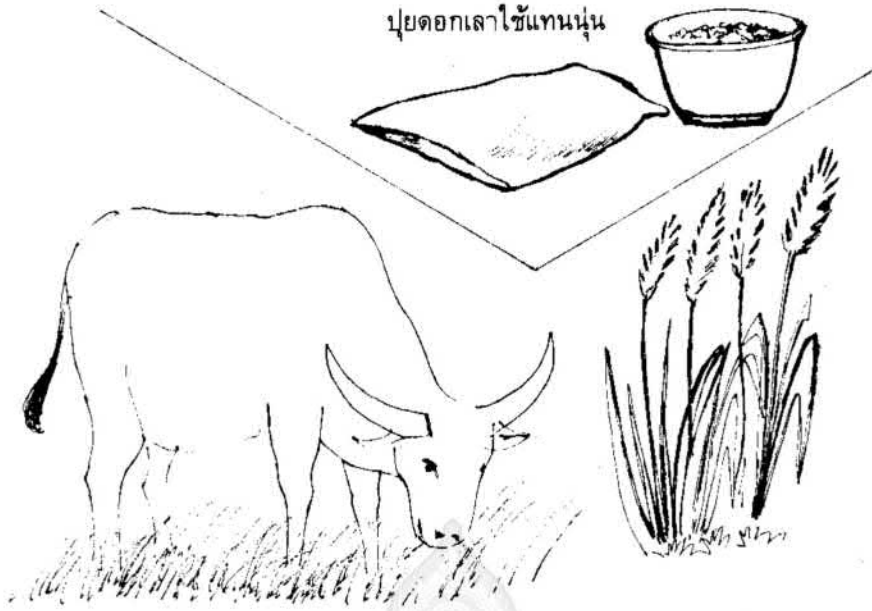
๑. เลाप้าหรือเลาดง มีลักษณะเป็นกอเหมือนต้นอ้อย แล้วแตกหน่อขยายออกจนเป็นป้าขนาดใหญ่ ลักษณะของใบเรียวยาวเหมือนใบอ้อยแต่เล็กกว่า ต้นสูงราว ๒ - ๓ เมตร ก้านของดอกยาว ชูช่อเป็นสีขาวโปร่งดูสวยงาม ชอบอากาศชื้นและเกิดตามเชิงเขาหรือในป่าลึกใกล้ภูเขา เกิดได้ในทุกภาคของประเทศไทยโดยเฉพาะภาคเหนือ ภาคตะวันตก ภาคใต้และภาคตะวันออก ซึ่งมักเกิดตามริมห้วยหรือแม่น้ำ สำหรับในภาคตะวันออกนี้มีแหล่งผลิตไม้กวาดดอกหญ้ามกคือ ในจังหวัดปราจีนบุรี ระยอง ส่วนภาคอีสานก็มีที่อำเภอปากช่อง อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี และในแถบจังหวัดเลย

๒. เลาบ้าน มักเกิดตามทุ่งและชายป่าที่โล่ง ๆ มีดินชุ่ม มีดอกสีขาวแกมม่วงลักษณะของลำต้นใบเหมือนเลाप้า ลำต้นมีประโยชน์คือเป็นอาหารของสัตว์ได้แก่ วัว ควาย และดอกเลาบ้านไม่สามารถนำมาทำเป็นไม้กวาดได้ เพราะมีความเปราะหักและขาดได้ง่าย

“แวม” มีลักษณะของดอกและต้นคล้ายกับ “เลา” จะต่างกันมากคือใบ เพราะใบแวมมีลักษณะเหมือนใบข้าว ดอกและก้านไม่มีขนขึ้นเหมือนเลา ส่วนแขนงและก้านของแวมนั้นมีความเหนียวทนและใช้ประโยชน์ได้ดีกว่าเลา จึงมีผู้นิยมนำมาปลูกเป็นพืชไร่ นอกจากใช้ทำไม้กวาดแล้วดอกแวมยังนำไปใช้ทำแปรงทาสีได้ด้วย

ปุยดอกเลาใช้แทนนุ่น

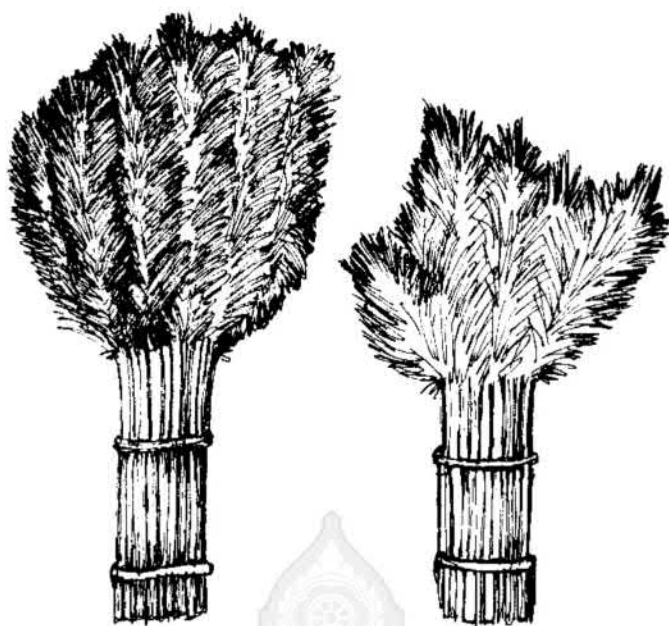
ต้นเลาบ้านใช้เป็นอาหารสัตว์ได้

ดอกหญ้าที่เก็บเกี่ยวและมัด

การตากดอกหญ้า

การเก็บรักษาดอกหญ้า

การเก็บเกี่ยวดอกหญ้าการตากและเก็บรักษา

ฤดูกาลที่ต้นเลา ต้นแขมออกดอก คือในระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม และแก่เก็บได้ ในเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม วิธีสังเกตคือดอกที่เป็นปุยจะร่วงลง ในการเก็บให้ใช้เคียวตัดก้านของ ดอกกระยะห่างจากช่อดอกประมาณ ๖๐ ซม. เพื่อนำเอาก้านที่ยาวมาทำประโยชน์ วิธีการเกี่ยว เหมือนกับเกี่ยวข้าว ถ้าต้นสูงก็โน้มลงมา

เมื่อเกี่ยวได้ตามต้องการแล้วก็นำมาตากแดดโดยวางกับพื้นดินหรือพื้นหญ้าที่เรียบเตียน เพื่อจะได้รับแสงแดดมากขึ้น พอกะได้ว่าหญ้าแห้งคือประมาณ ๔ - ๕ วัน ก็ให้สลัดดอกที่เป็นปุย ออกให้หมด อย่าทิ้งปุยของดอกเพราะยังนำมาใช้ยัดหมอนและที่นอนแทนนุ่นได้

หลังจากนั้นก็จัดการมัดรวมไว้โดยเก็บไว้ในร่มที่ปราศจากความชื้น และระวังอย่า นำเข้าไปใกล้ไฟ

เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับทำไม้กวาด

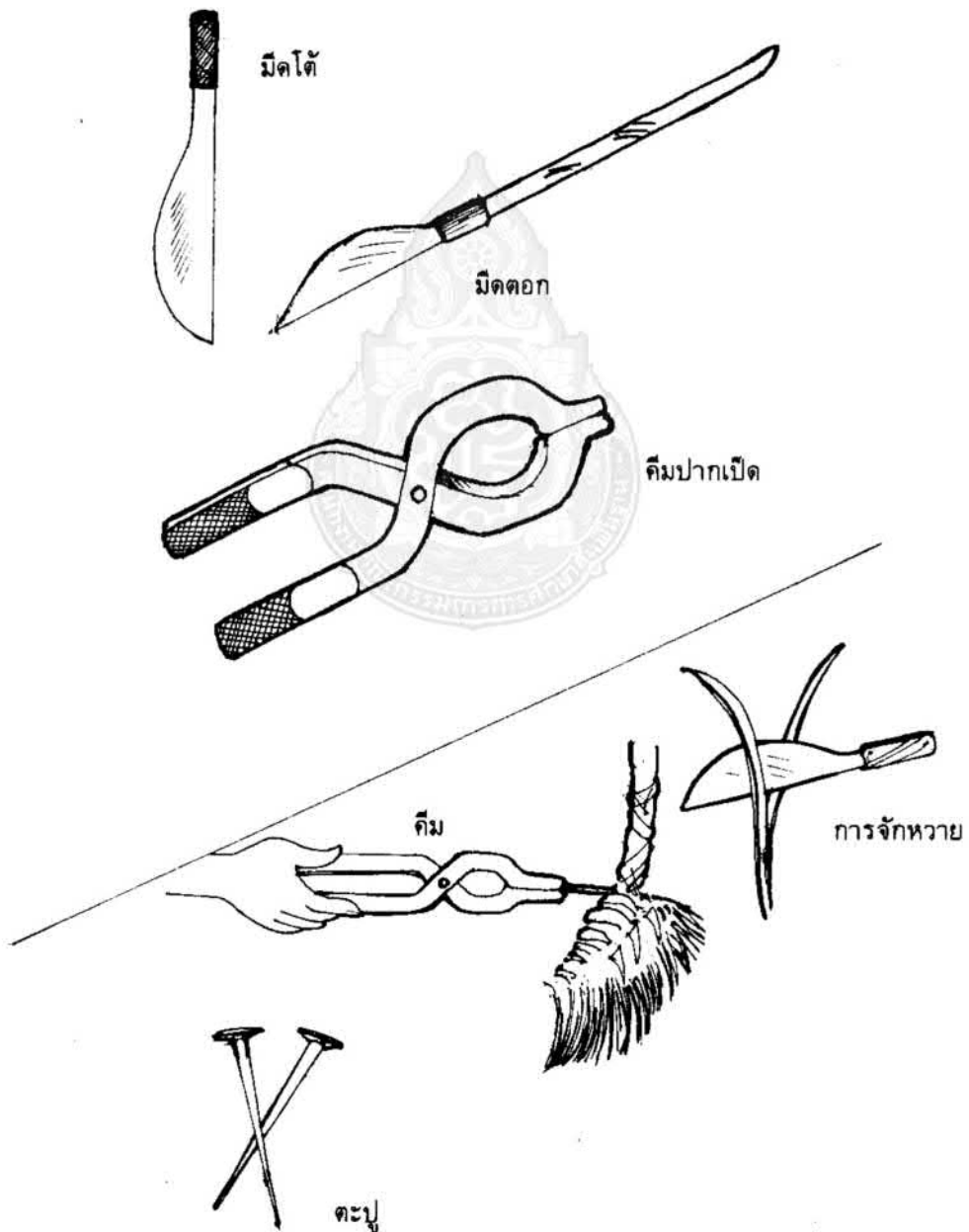
ไม้กวาดดอกหญ้ามักการลงทุนน้อย ฉะนั้นเรื่องเครื่องมือเครื่องใช้ก็มีเพียงเล็กน้อย และหา ได้ง่าย ได้แก่

๑. มีดโต้ สำหรับฟัน ตัดไม้ ตัดหวาย
๒. มีดดอก สำหรับแต่งผิวไม้ จักไม้ และจักหวาย
๓. คีมปากเปิด สำหรับคิบบหรือจับส่วนปลายของหวายดึงให้แน่น
๔. วัสดุอื่น ๆ เช่น เหล็กหมาด กาวลาเท็กซ์ เชือกฟาง เชือกไนลอน ตะปู

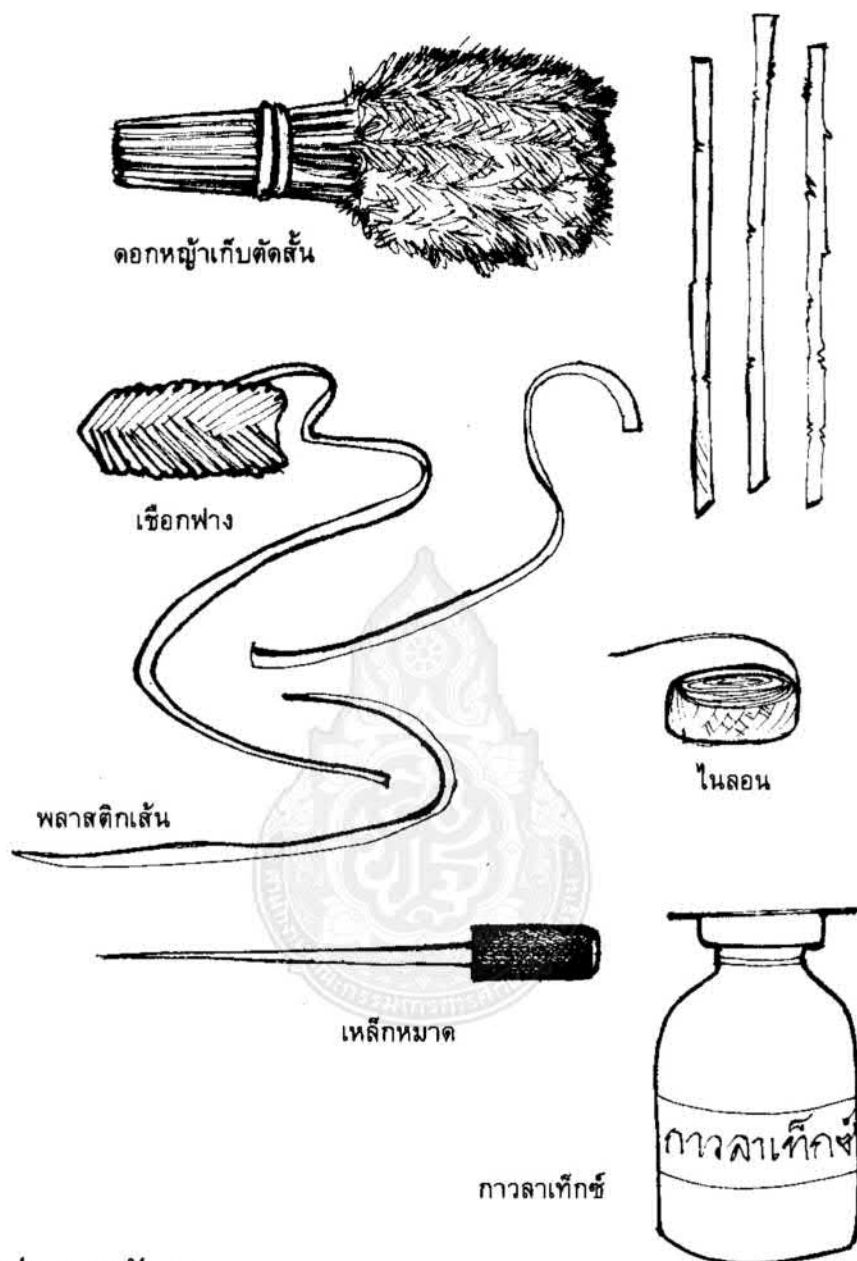
การเก็บรักษาเครื่องมือเครื่องใช้

๑. มีดโต้ และมีดตอก ก่อนใช้และหลังจากเลิกใช้ก็ต้องให้มีความคมอยู่เสมอ เก็บไว้ในที่ปลอดภัยจากการตกหล่น และระวังอย่าให้ขึ้นสนิม ควรขโลมน้ำมันเครื่องกันสนิม

๒. คีมปากเปิด ควรใช้กับงานไม้กวาดเท่านั้นและไม่ควรนำไปคีบหรือใช้บิดงอเหล็กหรือถอนตะปู เพราะจะทำให้ปากเสียได้ การเก็บควรใส่ในกล่องหรือทำราวแข็งแรงไว้ติดกับผนังสำหรับถอดขาคีมคาบไว้

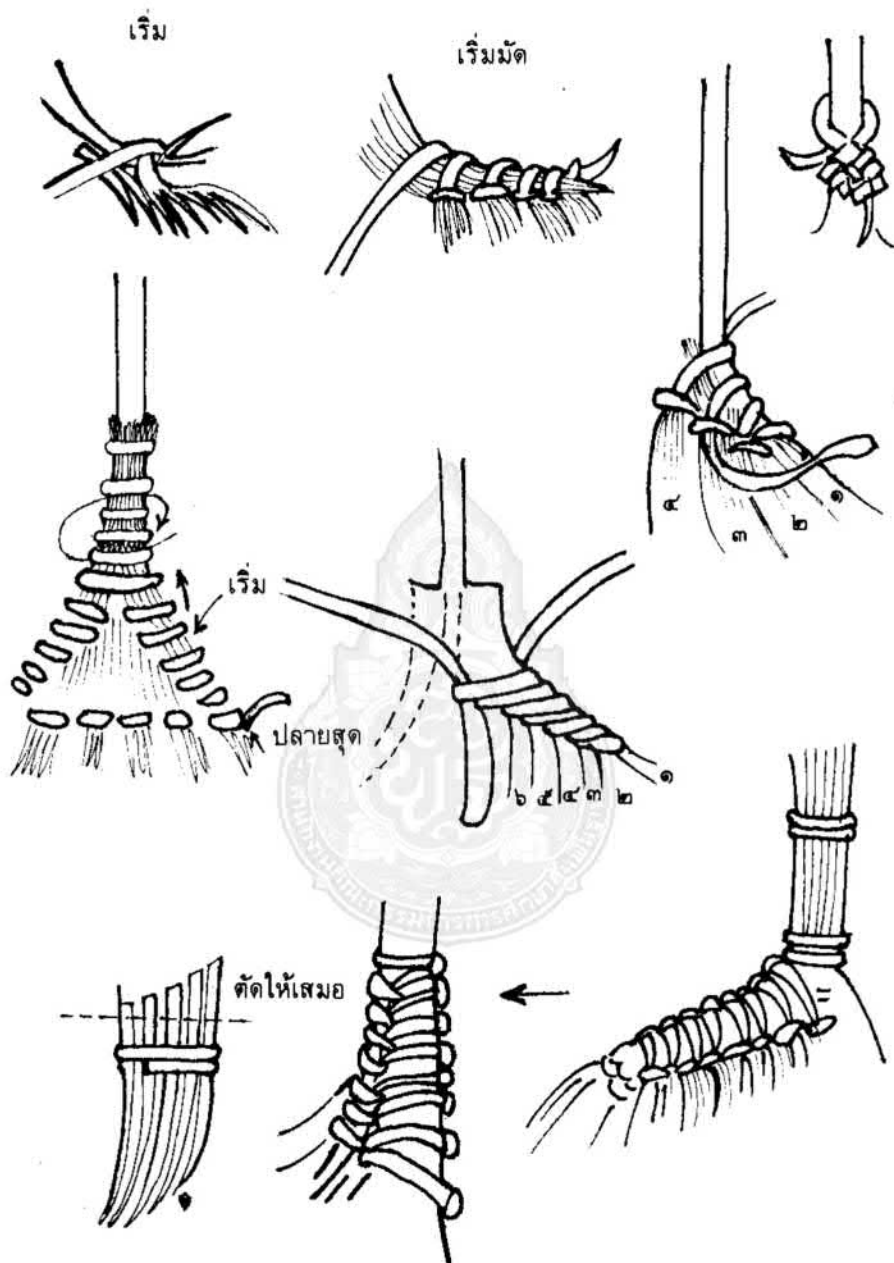
เครื่องมือเครื่องใช้และการเก็บรักษา

วัสดุที่นำมาประกอบกับงาน

๑. ดอกหญ้าที่คัดเลือกแล้ว
๒. ไม้สำหรับทำด้าม เช่น หวาย ไม้ไผ่เปาะ ไม้รวกหรือไม้เนื้อแข็งเหลาให้กลม เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ ๑ นิ้ว
๓. เชือกสำหรับถัก เช่น หวาย ดอก ฟาง ไนลอน เชือกพลาสติก
๔. ตะปูตัวเล็ก ๆ สำหรับตอกติดกับด้ามให้เกิดความแข็งแรง
๕. กาวลาเท็กซ์ใช้สำหรับทาด้ามและหวายที่ใช้มัดบริเวณเข้าด้ามเพื่อป้องกันการหลุดหรือเชือกคลายออกเมื่อใช้ไปนาน ๆ

วิธีทำไม้กวาดดอกหญ้า

วิธีการทำไม้กวาดดอกหญ้า

การทำไม้กวาดมีอยู่หลายแบบและมีวิธีการที่แตกต่างกันออกไปบ้าง แต่โดยทั่วไปก็นิยมทำเป็นขั้นตอนดังนี้

๑. ใช้น้ำพรมหญ้าที่จะนำมาทำให้ชุ่ม หรือตากหมอกไว้ ๑ คืน เพื่อให้หญ้ามืดความอ่อน
๒. ด้ามที่เตรียมไว้ยาว ๖๐ - ๗๐ เซนติเมตร แต่ปลายให้เล็กหรือตัดให้งอได้

๓. เอาดอกหญ้าขนาดพอหีบมือมาทาบติดกับส่วนปลายล่างของด้าม ใช้เชือกพันประกบติดกับส่วนปลายให้แน่น

๔. หีบดอกหญ้าเท่ากับครั้งแรกทาบต่อขึ้นไปอีกพร้อมกับพันลงไปด้วยทุกครั้ง

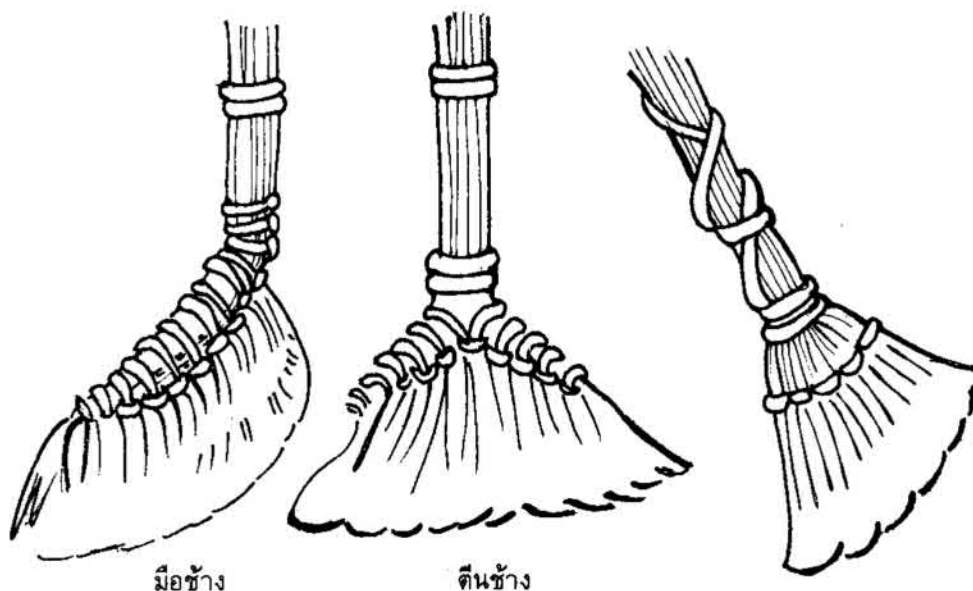
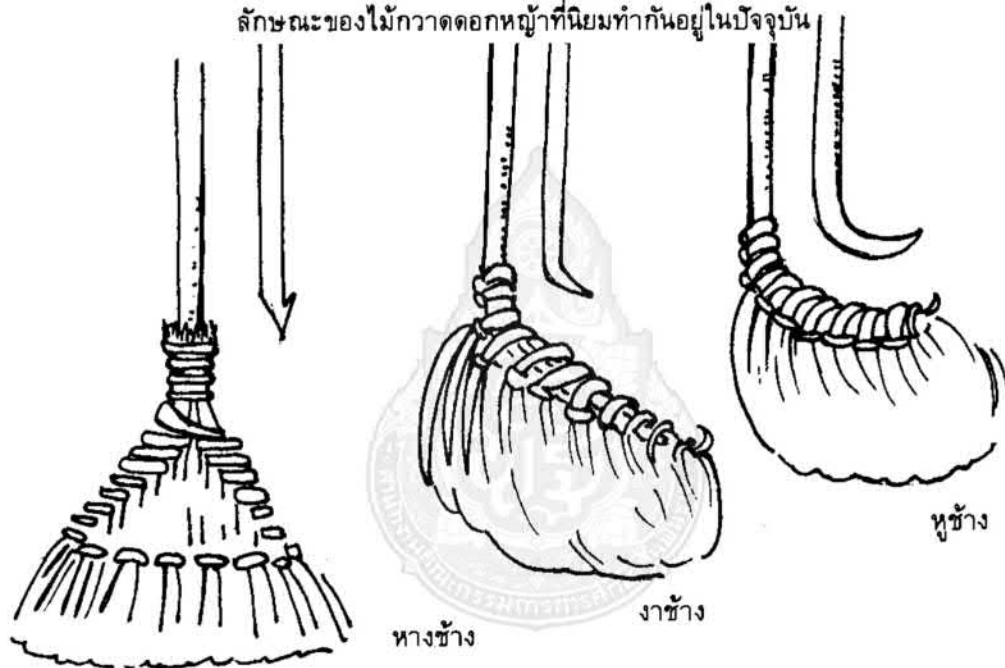
๕. การถักถ้าเป็นหวายอาจใช้กาเวลาถักช้าทำไปด้วยก็ได้

๖. ดำเนินการถักไปเรื่อย ๆ พร้อมกับเอาดอกหญ้าใส่จนเพียงพอตามความต้องการ

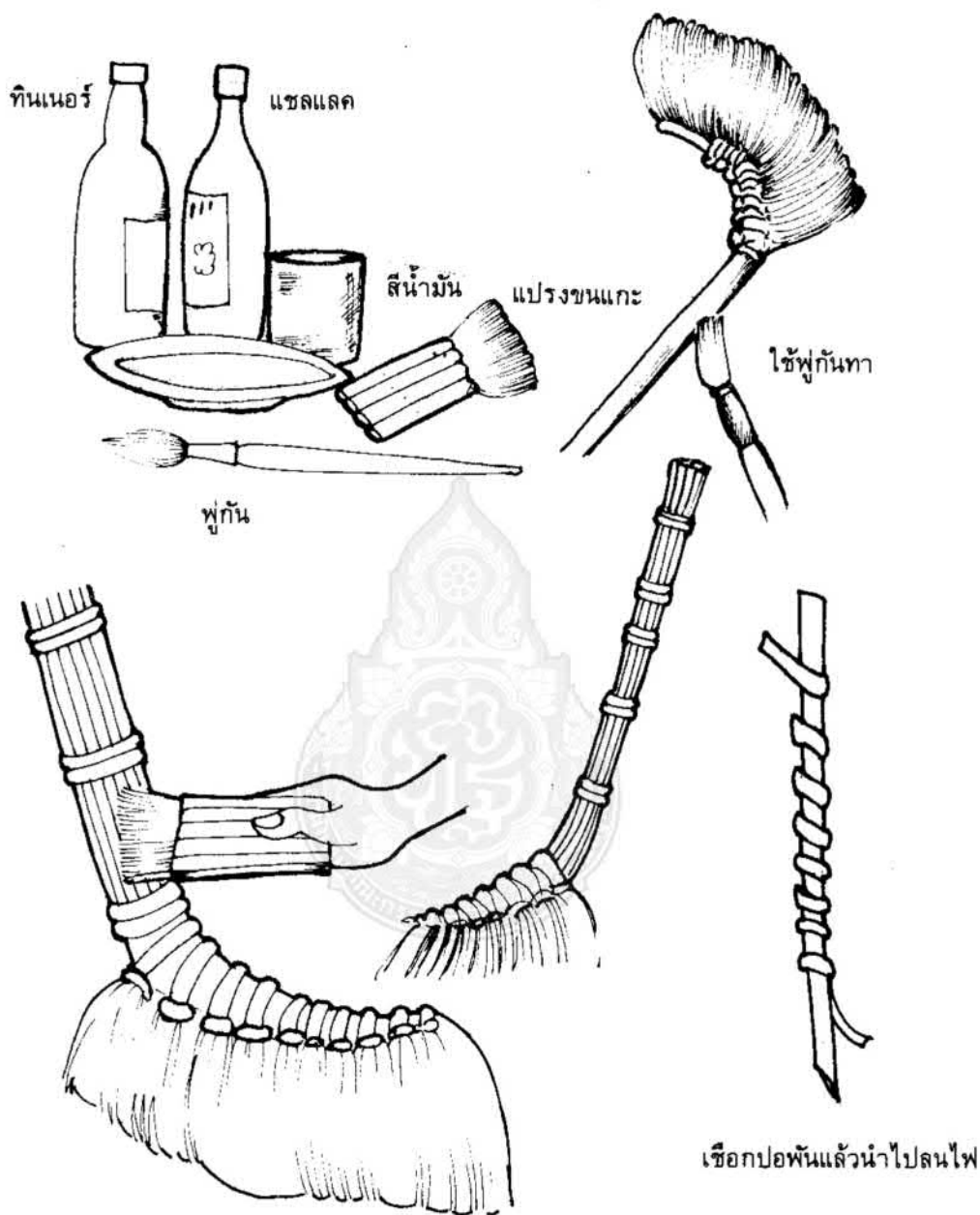
๗. เมื่อได้ขนาดแล้วก็ใช้เชือกที่เหลือพันและถักทับสันดอกหญ้าเข้าใส่กับด้ามให้แน่น

๘. เมื่อมัดเชือกจนสุดก็ให้หักหลบปลายเชือกแล้วใช้ตะปูตัวเล็ก ๆ ดอกหญ้าอีกทีหนึ่ง

ลักษณะของไม้กวาดดอกหญ้าที่นิยมทำกันอยู่ในปัจจุบัน

ภาพแสดงวิธีการตกแต่ง

การตกแต่ง (Decoration)

ไม้กวาดโดยเฉพาะไม้กวาดดอกหญ้าไม่ค่อยนิยมการตกแต่งหรือใส่ลวดลายใด ๆ เพราะว่างานที่ไม้กวาดเข้าไปสัมผัสนั้น คือความสกปรก จึงทำให้ส่วนที่เดิมแต่นั้นหมดคุณค่าในทางความงามไป และทั้งยังดูไม่เหมาะสมอีกด้วย ดังนั้นถ้าจะมีการตกแต่งหรือประดับก็ให้เลือกพิจารณาจากความเหมาะสมตามวิธีการดังต่อไปนี้

๑. ถ้าด้ามเป็นหวายควรใช้แลคเกอร์หรือแชลแลคทาเพราะหวายนั้นมีค่าและทนทานมากกว่า
๒. ใช้น้ำมันก๊าดหรือแอลกอฮอล์ล้าง ถ้าเป็นไม้ไผ่เปาะ ไผ่รวก จะทำให้สีสวยงามน่าใช้
๓. ทาด้วยสีน้ำมัน ควรเลือกสีที่มีความกลมกลืนกับดอกหญ้า อาจทาให้ทั่วหมดทั้งด้ามหรือทาเว้น เพื่อให้เกิดลวดลายก็ได้

๔. พันด้วยหวาย ก่อนใช้หวายทำลวดลายควรทาสีด้ามให้เข้มเป็นสีค่อนข้างมืดหรือสีดำ แล้วใช้หวายจักเป็นเส้นเล็ก ๆ พันหรือถักเป็นปล้องสวมใส่เข้าไปในด้ามและใช้กาเวลาเหล็กขูดไว้ด้วย เว้นระยะแต่ละปล้องตามที่เห็นว่างาม

๕. ลนหรือลวกไฟ นำด้ามไม้ไผ่ที่เตรียมไว้มาพันด้วยเชือกปอเปียก ๆ แล้วนำไปลนในกองไฟที่ก่อเอาไว้ เมื่อมีรอยไหม้ พอสมควรแล้วให้แกะเชือกปอออก ก็จะได้ลวดลายตามแบบที่พันไว้

ข้อควรระวัง ในการทาสีหรือแชลแลคนั้น เมื่อทารอบแรกผ่านไปต้องปล่อยให้แห้งเสียก่อนจึงจะทาซ้ำได้อีก และควรเลือกทาในเวลาที่มียาอากาศร้อน ไม่ควรทาในที่มียาอากาศเย็น เพราะจะทำให้สีและแชลแลคเหนียว

วิธีการเก็บรักษาไม้กวาดดอกหญ้า

เพื่อความทนทานและให้ดูสวยงาม การเก็บรักษาจึงมีความจำเป็นอยู่มาก เพราะหากปล่อยทิ้งไว้อย่างมั่งง่าย ก็จะทำให้ขาด หลุดหรือแตกหักได้ง่าย ไม้กวาดดอกหญ้าไม่ว่าจะมีไว้ที่บ้าน ในร้านค้าขายหรือแหล่งผลิต ควรระวังเรื่องไฟให้มาก เพราะดอกหญ้าแห้งติดไฟได้เร็ว การเก็บรักษานั้นมีวิธีดังต่อไปนี้

๑. ถ้าไม้กวาดมีจำนวนมากก็ทำให้ใส่ให้แข็งแรง โดยตีเป็นกล่อหรือลั้งไม้สูงพอกับด้ามของไม้กวาด ควรใช้ไม้ราคาถูกหรือเป็นเศษที่พอมิเหลืออยู่

๒. ใช้ไม้ไผ่สานเป็นกระโท หรือถักเผือกด้วยหวายสำหรับเป็นที่เก็บ

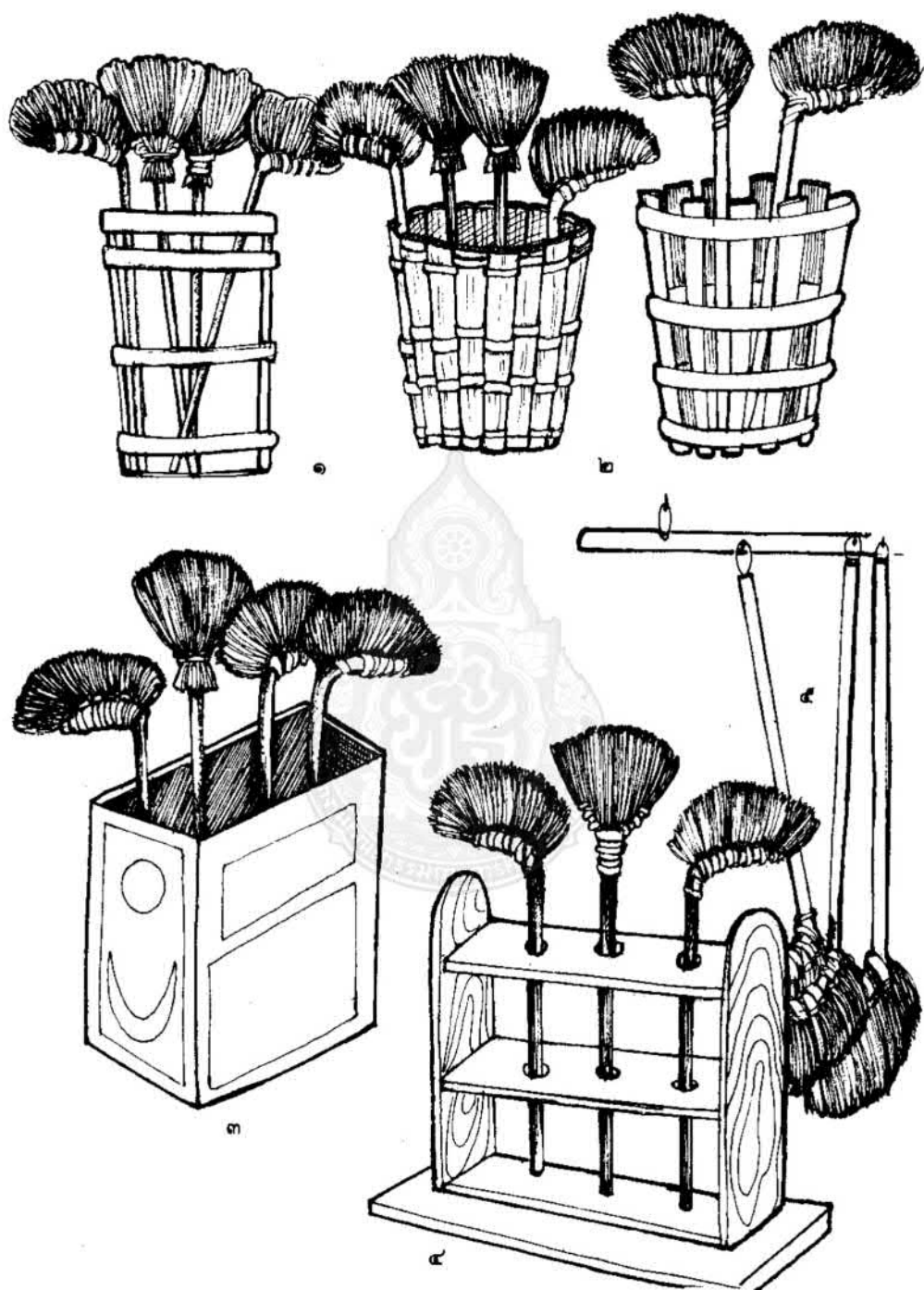
๓. ให้ใช้กล่อกระดาดที่มีความแข็งแรงสูงพอกับด้ามไม้กวาด ถ้าเป็นในร้านขายอาจจะเจาะข้างกล่อ เพื่อให้มองเห็นด้ามได้

๔. ถ้าต้องการให้เกิดความสวยงามขึ้นอีก ก็ทำแบบถาวรคือเป็นแท่น โดยเอาไม้มาประกอบเป็นขา ๒ ข้าง สูงประมาณฟุตครึ่งโดยใช้ไม้กระดานหนา ๓ นิ้ว ตัดยาวตามต้องการ ๒ ตัว แล้วเจาะรูโตพอสอดด้ามไม้กวาดลงได้ ดอกยึดระหว่างขาทั้งสองและมีอีกตัวหนึ่งเป็นฐานสำหรับตั้งหรือวาง

๕. ให้แขวนไว้ตามที่เหมาะสม และสูงจากพื้นเพียงเล็กน้อย เพื่อไม่ให้ดูเกะกะตา

ในการเก็บรักษาทุกวิธี แสดงให้เห็นว่าการเก็บที่ถูกต่อนั้น ให้เอาด้านที่เป็นดอกหญ้าขึ้น ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดการหักงอหรือหลุดได้ง่าย ส่วนวิธีแขวนก็ป้องกันการหักงอได้ดีเช่นเดียวกัน

ภาพประกอบการเก็บรักษาไม้กวาด

การเก็บรักษาอุปกรณ์การตกแต่ง

เมื่อมีการทำงานเสร็จแต่ละครั้งจะต้องเก็บรักษาอุปกรณ์ให้ถูกวิธี ไม่เช่นนั้นแล้วอุปกรณ์บางอย่างอาจชำรุด สึกกร่อน และใช้ต่อไปไม่ได้อีกเช่น

๑. แปรง หรือพู่กันที่ใช้ทาสีและแชลแลค เมื่อเสร็จแล้วต้องล้างให้สะอาด ด้วยน้ำมัน ทินเนอร์ น้ำมันสน น้ำมันก๊าด สลัดจนแห้งแล้วจึงนำเข้าเก็บไว้

๒. สีน้ำมัน แชลแลค น้ำมันก๊าดหรือแอลกอฮอล์เหลว ควรรีบปิดฝาทุกครั้งเมื่อเทใส่ภาชนะแล้ว และ ปิดให้สนิทเมื่อนำเข้าเก็บ ไม่ควรใช้ทินเนอร์หรือน้ำมันเทซังไว้กับสีในกระป๋องหรือขวดที่เก็บเพราะ จะทำให้คุณภาพของสีเปลี่ยนแปลงไป

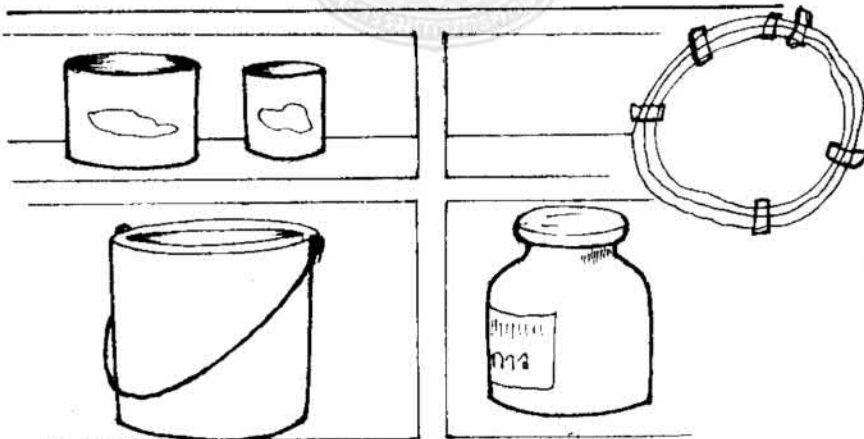
ภาพประกอบการเก็บรักษาอุปกรณ์การตกแต่ง

เก็บแชลแลค ทินเนอร์

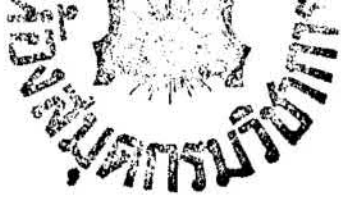

เก็บแปรง พู่กัน

เก็บสี

เก็บกาว

การคิดต้นทุนและกำไร

งานอาชีพทุกสาขา ย่อมต้องการให้ได้กำไร แต่การที่จะได้มากหรือน้อย ก็ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ทำ หรือผลิตออกมาว่า เป็นที่ต้องการของตลาดเพียงใด อย่างเช่นไม้กวาดดอกหญ้า ราคาเมื่อ ๘ - ๑๐ ปี ก่อนในตลาดราคาเพียงอันละ ๒ - ๕ บาท แต่ในปัจจุบันราคาอันละ ๕ - ๑๐ บาท เมื่อเปรียบเทียบดู ก็ยังเป็นราคาที่เหมาะสมอยู่ ในการลงทุนนั้นหากทำกันอย่างจริงจังก็จะรู้ว่าวัสดุและอุปกรณ์นั้น เราไม่ได้ลงทุนมากมายเลยอย่าง เช่น

๑. ดอกหญ้าที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เพียงแต่ต้องเสียเวลาในการเก็บเกี่ยวเท่านั้น
๒. ไม้ทำด้ามถ้าเป็นไม้ไผ่เปาะไม้ไผ่รวก จะรับซื้อจากป่าแถบภูเขาก็ได้ เขาจะตัดเป็นท่อนพอดีกับด้ามไม้กวาด ขายร้อยละสามสิบบาท หรือถ้าจะหาไม้ชนิดอื่นแทนก็ได้ เช่น ไม้เนื้อแข็งมาเหลาให้เหมาะในการจับ

๓. ด้ามหวาย และหวายที่ใช้ถัก ในปัจจุบันนี้หาได้ยากจึงหันมานิยมใช้เชือกพลาสติก เชือกฟาง ด้ายในลอน ซึ่งต้องซื้อ แต่ราคาก็ไม่แพง ส่วนเส้นพลาสติก ก็หาได้ตามที่เหลือจากการมัดของ

จะเห็นได้ว่าการลงทุนนั้นใช้เงินเพียงเล็กน้อยแต่อาจจะต้องเสียเวลาและต้องใช้แรงงานบ้างเท่านั้น

การตลาด

เมื่อไม้กวาดทำเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็เตรียมนำออกจำหน่ายโดยทำเป็นมัด มัดใหญ่ หรือมัดเล็กก็ได้ คือมัดเล็ก ๑๐ อัน มัดใหญ่ ๒๐ มัด

เนื่องจากไม้กวาดดอกหญ้า มีน้ำหนักเบาราคาถูก จับถือได้ง่าย และเหมาะมือ จึงเป็นที่นิยมโดยทั่วไป ดังนั้น ในเรื่องการซื้อขายจึงสะดวก ถึงแม้ว่าภาวะของสินค้าประเภทต่าง ๆ จะสูงขึ้น ไม้กวาดก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องซื้อหาไว้ใช้กันอยู่เสมอ ปัจจุบันราคาขายโดยทั่วไปในตลาดเป็นดังนี้

ราคาส่ง ๑ มัด

๓๖ บาท

๖๐ บาท

๗๕ บาท

ราคาขายอันละ

๔ บาท

๗ บาท

๘ บาท

หนังสืออ้างอิง

๑. ศิลปะพื้นบ้าน ของสมหวัง คงประยูร หน้า ๑๕๐ - ๒๕๕
๒. ได้สอบถามนายทองแดง ภูโส อาชีพทำนาและจักสานไม้ไผ่ หวาย ตำบลท่าพระ จังหวัดขอนแก่น
๓. ได้สอบถามกับช่างทำไม้กวาดมาจากจังหวัดกาญจนบุรี
๔. ได้พบกับพ่อค้าขายไม้กวาดมาจากจังหวัดปราจีนบุรี

รายนามผู้จัดทำ

เขตการศึกษา ๕

นายชวน	บุญแสนแพน
นายบุญเหลือ	เหล่านพร
นายกฤษดา	สุวรรณพันธ์
นายเจริญ	สเดา
นายชูศิลป์	คุรุรัตนกร
นายธีระพงศ์	สารภัญญ์

รายนามคณะกรรมการตรวจสอบการเรียนวิชาอาชีพ หมวดศิลปะและหัตถกรรม

๑. นายเจนจิตต์	กฤษณบุตร	ประธาน
๒. นายบัณฑิต	พลาวงค์	กรรมการ
๓. นายสนิท	บุบปฤกษ์	กรรมการ
๔. นายเบญจะ	สังข์กูร	กรรมการ
๕. นายสุจรีต	หิรัญกุล	กรรมการ
๖. นายสำเร็จ	พันธ์สนิท	กรรมการ
๗. นายอุทัย	โพธิ์ศรีทอง	กรรมการ
๘. นายมนัส	ณ เชียงใหม่	กรรมการ
๙. นายสุธรรม	ศิรินทร์วรเวทย์	กรรมการ
๑๐. นายสมทรง	เวียงอำพล	กรรมการ
๑๑. นางพิศวง	ไพฑูรย์	กรรมการ
๑๒. นายอุดม	นัยชิต	กรรมการ
๑๓. นายมานะ	แก้วดี	กรรมการ
๑๔. นายบุญเลิศ	บุตรขาว	กรรมการ
๑๕. นายสุวัฒน์	เกสรกุล	กรรมการและเลขานุการ

รายนามคณะทำงานปรับปรุงสื่อการเรียนวิชาอาชีพ

๑. นางกาญจนา ัญญะโชโต
๒. นางอารีรัตน์ วัฒนสิน
๓. นายกนก บุญโพธิ์แก้ว
๔. ว่าที่ ร.ต. ผ่อง เทพช่วย
๕. นางสาวสมร ยุวนิมิ
๖. นางสุภาภรณ์ คำรัตน์
๗. นายณรงค์ แก้วสว่าง
๘. นายเอนก รัตน์ปิยะภาภรณ์
๙. ว่าที่ ร.ต. สันหัด สัตยาอุทัย

เลขานุการ

